

**Apel w sprawie poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego
w obliczu starzenia się polskiego społeczeństwa**

Posłowie i senatorowie skupieni w Parlamentarnym Zespole ds. Osób Starszych, w roku 2010, od którego proces starzenia się polskiego społeczeństwa znacznie przyspieszy, wyrażają zaniepokojenie rosnącą liczbą ofiar wypadków z udziałem osób starszych. Uważamy, że trzeba rozpocząć dyskusję na temat podniesienia bezpieczeństwa seniorów, zarówno jako pieszych, użytkowników jednośladów jak i kierowców samochodów. Zanim powstaną społeczne polityczne warunki do rozwiązań prawnych, już dziś dla polepszenia sytuacji seniorów i innych użytkowników dróg możemy zrobić bardzo wiele. Pragnąc uwrażliwić na ten narastający problem **a p e l u j e m y** :

- do seniorów, ich rodzin, znajomych i przyjaciół, aby należycie oceniali zdolność osób sędziwych do bezpiecznego prowadzenia pojazdów samochodowych oraz samodzielnego poruszania w miejscach publicznych. Bądźmy odpowiedzialni i gotowi do pomocy. Niech nikt, z powodu swego wieku, nie będzie skazany na izolację;
- do wszystkich użytkowników dróg, aby byli szczególnie wyczuleni na obecność seniorów na chodnikach, przejściach dla pieszych i za kierownicą. Osoby starsze mają prawo oczekiwać naszej czujności, wyrozumiałości, cierpliwości i wsparcia. To od naszej postawy zależy często życie i zdrowie godnych szacunku, osób sędziwych ;
- do lekarzy i psychologów, aby w swoich kontaktach z sędziwymi pacjentami uwzględniali ich zdolność do samodzielnego poruszania się po drogach i chodnikach. Najpierw trzeba pomóc seniorom odzyskać pełnię sprawności, ale w koniecznych wypadkach – w trosce o bezpieczeństwo – powiadamiać powiatowe wydziały komunikacji o potrzebie badań specjalistycznych. Osoby starsze kierujące pojazdami powinny być rzetelnie informowane o działaniu leków oraz interakcjach z innymi lekami mogącymi spowodować osłabienie zdolności do kierowania pojazdami;
- do policji i straży miejskich, aby pomagali seniorom przezwyciężać trudności na drogach i chodnikach, a w koniecznych przypadkach nie dopuszczali do kierowania przez osoby

mogące, z racji swych dysfunkcji, stanowić poważne zagrożenie dla siebie i innych uczestników ruchu drogowego;

- do samorządowców, aby dostosowywali komunikację publiczną do potrzeb osób starszych. Od dostępności i dostosowania tras, autobusów i pociągów zależy często zakres samodzielności seniorów. Niech transport publiczny, także poprzez system ulg i zwolnień z opłat będzie realną alternatywą dla tych, którzy ze względów zdrowotnych nie mogą już samodzielnie prowadzić samochodów;

- do organizacji seniorskich, mediów i ubezpieczycieli, aby włączyli się w kampanię społeczną, której celem jest jednoczesne zachowanie mobilności i bezpieczeństwa najstarszych członków naszych społeczności. Owocem naszego wspólnego uwrażliwienia niech będzie wzrost odpowiedzialności za życie i zdrowie seniorów oraz innych współuczestników ruchu drogowego;

- do polityków i władz publicznych, aby poszukując rozwiązań prawnych i instytucjonalnych mieli na względzie bezpieczeństwo starzejących się użytkowników dróg oraz potrzebę zachowania autonomii osób sędziwych do jak najpóźniejszych lat.

Warszawa, dnia 21 stycznia 2010 r.

